

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi K. Z.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń (...) S.A. w W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2008 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w O.
z dnia 26 października 2007 r., sygn. akt II Ca (...) [WSC (...)],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 października 2007 r. Sąd Okręgowy w O. odrzucił skargę powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 9 lutego 2006 r. W uzasadnieniu sąd wskazał, iż profesjonalny pełnomocnik skarżącego, pomimo wezwania, nie usunął braków formalnych wniesionej skargi.

Od tego postanowienia skarżący wniósł zażalenie, stwierdzając, iż wniesiona skarga nie była dotknięta jakimikolwiek uchybieniami formalnymi i wobec tego nie było potrzeby wzywania o jej uzupełnienie. Podniósł również, iż wezwanie nie zostało prawidłowo doręczone ani awizowane, gdyż zostało zaadresowane na adres skarżącego, bez wymienienia jego nazwiska i imienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadnione było wezwanie pełnomocnika skarżącego do złożenia pełnomocnictwa w postępowaniu skargowym, skoro złożył on pełnomocnictwo zawierające umocowanie do działania „przed Sądami w Polsce”, w sprawie o zapłatę. Zasadnie skarżący został wezwany również do wskazania adresu strony przeciwnej, gdyż skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego nie jest kontynuacją dotychczasowego postępowania, w którym takie orzeczenie zapadło. Jednakże zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 133 § 3 zdanie pierwsze k.p.c., jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, doręczenia należy dokonać tym osobom. Wezwanie do uzupełnienia braków skargi zostało wadliwie zaadresowane (skierowane na adres skarżącego, jednakże bez wymienienia jego imienia i nazwiska). Nie można zatem uznać, iż doręczenie wezwania do usunięcia braków formalnych było skuteczne. Wezwanie to nie wywołało zatem skutków określonych przez Sąd (rygor odrzucenia skargi).

Z tych względów zażalenie zasługiwało na uwzględnienie i zaskarżone postanowienie podlegało uchyleniu na podstawie art. 398¹⁵ § 1 i 394¹ § 3 k.p.c.